

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 102. Quorumdam Scriptorum Catholicorum mors & lucubrationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII & Judæos (*), per quos Cæsaris æra-
 A. C. 1674. rium exhauriri ajebat, in se tamen va-
 tiniana Aulicorum, plurimumque odia
 accerlebat.

§. CII.

Quorundam scriptorum Catholicorum
 mors & lucubrationes.

Du Pin Bibl. des Auth. Eccl. Siæcl. XVII. Colomes. Gall. orient. Amel. Mem. Hist. tom. 2. Vid. supra l. 205. §. 6. p. 23. & p. 25. §. 7. Obiere hoc anno ex Scriptoribus Ca-
 tholicis nonnulli, quorum lucubra-
 tiones quamdam Ecclesiæ utilitatem
 procurarunt, atque inter eos primas
 recurrit Valerianus Flavigni Parisiensis
 Doctor, qui in Biblia Polyglotta de Le-
 Jay annotationes scripsit unacum epi-
 stola ad Franciscum Fleury Canonicum,
 in qua eidem pro sua vehementia, ju-
 veni potius, quam veterano Doctri-
 congrua, acriter Pentateuchum Samaritanum,
 & hebraici textus neglectum en-
 probrabat, sibi vero Abrahamum Ebraicis
 Iensem, Gabrielem Sionitam, Morinum
 aliosque in suum caput accerlebat.
 quanta autem violentia adversus the-
 sis Claromontanam declamarit, jam
 supra meminimus. Insuper thesaurum Lu-
 dovici de Cleve, qui Episcopatum a
 Sacerdotio distinctum non esse Sacre-

(*) Die Ungarn, Juden und Jesuiten, raub-
 dem Kaiser alle seine Güter.

Sæc. XVII.
A. C. 1674.

mentum tradebat, tanquam probabilem propugnavit, suamque doctrinam postea edito defendit scripto, cui titulus: *Ad thesin Clevesianam de Episcopatu expectatæ vindiciæ*. II. Hugo Cressyus Anglicus, qui Romæ ejurato Calvino suæ conversionis rationes edidit, unacum Angliæ Historia Ecclesiastica, & quibusdam polemicis opusculis. III. Paulus de Rubeis Romanus collegit Volumina XVI. decisionum Rotæ Romanæ cum annotationibus: scripsit quoque duos tractatus de testamentis, & validitate legali. IV. Joannes Ferrierius Jesuita, qui Ludovico XIV. Galliarum Regi a confessionibus ab eodem feligebatur, ut Portu-Regienses Theologos ad Ecclesiæ obsequium reducere niteretur. Erat enim a partium studio tantopere alienus, ut licet Societatis amicus esset, non tamen illius mancipium fieri vellet, illamque pro æquitate causæ strenue quidem protegeret, in rebus vero minus æquis Patronum agere recusaret, asserens, se Regis Confessarium, non autem iniquæ causæ Advocatum esse: eapropter cum quidam Flandriæ Rector Humieriam Provinciæ Gubernatricem, perinde ac si palam Jansenismi doctrinam profiteretur, in suis literis depingeret, Ferrierius huic Matronæ desuper querenti,

Zz 3

ne

Sæc. XVII ne ejusmodi rumoribus aures præberet,
 A. C. 1674. Rectori autem rescripsit, ut deinceps
 de ea modestius loqueretur, ne pote-
 tissimorum Societatis hostium nume-
 rum auget: Ea de causa librum circa
 quinque Jansenii propositiones scriptum,
 eique a quodam Jesuita Flandro sub-
 missum Regi exhibere detrectabat, ne
 Societatis adversariis cavillandi aniam
 præberet, perinde acsi Jesuitæ has con-
 troversias recoquere molirentur: ipse
 tamen ante viginti annos suppres-
 so nomine edidit suum *Jansenium*
damnatum, scripsit etiam admonitionem
 ad Arnaldi epistolam de Sacerdote Jan-
 senistas absolvere recusante, præter re-
 sponsum ad alteram ejusdem epi-
 stolam. Vulgavit insuper relationem
 gestorum in negotio Jansenistarum, neo-
 non submissionem eorum apparentem
 unacum ejus apologia: collegit de-
 que sententias insigniorum Casistarum
 super probabilitate opinionum in re-
 morali: Exstât quoque ejusdem re-
 sponsio ad objectiones Vincentianas,
 de quibus mox infra. V. Gabriel Col-
 fartius S. J. qui Labbeianæ Collectioni
 Conciliorum operam suam locavit, &
 latine ex Græco reddidit Parthenii Pa-
 triarchæ Constantinopolitani decretum
 Synodale super Calvinianis dogma-
 bus. VI. Bernardus Guiard Ord. Fr.
 Præb.

Præd. scripsit discrimina inter doctrinam Thomisticam & Jansenianam, dissertationem, an S. Thomas calluerit linguam Græcam, novam apparitionem Lutheri & Calvinii in reflexionibus ad decretum reformationis quorundam Conventuum. Insulensibus quoque literis excusum existat opusculum, in quo hic Author demonstrat, Henricum III. Galliarum Regem non a Jacobo Clemente Dominicano, sed a proditoribus Ministris interfectum fuisse. VII. Vincentius Baronius ex eodem Ordine excudi curavit primo Anno 1665. Parisiis literis suam Theologiam adversus laxiores probabilistas, in qua de quaestione a Clemente VIII. decisa, *an quis per literas possit confiteri*, agit, refertque, quod Franciscus Suarez Jesuita novæ controversiæ ansam dederit, asserens, quod Papa duntaxat definiat quod absens possit confiteri peccata & absolutionem accipere per literas, non autem prohibuerit confessionem per literas, dummodo pœnitens absolutionem accipiat præsens; licet autem Pontifex, uti supra meminimus, hanc quoque Suaresii interpretationem damnarit, eamque ex ejus operibus expungi præceperit, nihilominus P. Theophilus Raynaudus S. J. hanc sui Socii explicationem defendit.

Sæc. XVII.
A. C. 1674.

*Vid. sup. t. 53.
ad calcem
Indicis.*

Sæc. XVII. A. C. 1674. dendam in se suscepit (*), hancque in rem specialem elucubravit librum, in quo ostendere sategit, Suarezum durtaxat ideo fuisse damnatum, eoquod Pontificis decretum, Papa adhuc vivente, interpretari ausus fuisset, de cetero autem ejus interpretatio verissima foret, eoquod, inquit ipse, ceremoniale Romanum absolvere permittat moribundum cognitione jam delitutum, si antea testatus fuerit, se peccata sua confessurum, Sacerdotis igitur præsentiam non esse conditionem absolute necessariam ad valorem confessionis, licet ea necessaria sit ad absolutionem: Scribit ergo Baronius adversus Theophylum, eidem exprobrans, quod Clementi VIII. injuriam irroget, asserendo, quod Papa in damnatione Suarezii magis auctoritatem suam, quam ipsam veritatem respexerit, præcipue, cum etiam in ejusmodi moribundi confessione valor sacramenti sit dubius, nec talis usus toleretur, nisi extrema urgente necessitate, aliunde vero Suarezius,

(*) Edito libello, cui titulus: *de epistolari confessione*: novam autem hujus Apologiae editionem postea Jesuitæ Lugduni adornarunt, apposito hoc titulo: *de absolutione moribundi*; damnata enim epistolari confessione ægre obtineri potuisset Ordinarii approbatia

sus, eo quod propugnaret absolutionem Sæc. XVII.
 talem esse indubitate validam, a Papa A. C. 1674.
 damnatus fuerit. Præterea Baronius
 exagitavit Caramuelem, qui contra
 Fagnanum propugnauit, quod inter
 plures opiniones salva conscientia quis
 sequi possit minus probabilem, pariter
 contra Wendrokium ostendit, posse
 concurrere casus licet rarissimos, in
 quibus ignorantia invincibilis tam con-
 tra jus naturæ, quam positivum valeat
 habere locum.

Cum autem P. Guilielmus de Moia Vid. l. 205.
 Jesuita (*) sub ementito Amadæi Gui- S. 29. p. 89.
 menii nomine, uti meminimus, pro-
 positiones Casistis imputatas præcipue
 a S. Thomæ Discipulis antea traditas
 fuisse asseruisset, Baronius in sua *Ma-
 nuduſione ad Moralem Theologiam* osten-
 dit, S. Thomæ scholam semper ab ejus-
 modi doctrinis fuisse alienam. Incita-
 batur autem Baronius ad hanc defen-
 sionem, occasione cujusdam libri sub
 titulo *Æsculapius* editi; cum enim Hi-
 spanus quidam nomine Aquila hunc
 librum a quodam Dominicano & qui-
 dem

Zz 5

(*) Baronius illius Authorem putavit fuisse
 Theophilum Raynaudum, postea tamen illum
 a Moia Hispano, quem Baronius *Martinum*
 & alibi *Matthæum* vocat, confarcinatum
 comperit.

Sæc. XVII. dem Romæ in Conventu B. M. super
A. C. 1674. Minervam latitante fuisse conscriptum
 dixisset, cunctasque propositiones, in
 quas larvatus hic Æsculapius tanquam
 Decalogi præceptis contrarias tam ve-
 hementer invehitur, ab ipsis Domini-
 canis celebrioribus statui ac defendi
 scripsisset, huncque Aquilam Franciscus
 de Pietate calumniæ postularet, Guime-
 nius vero illum defenderet, eapropter
 Baronius Francisco suppetias ferens,
 allegatas a Guimeno propositiones aut
 esse falsas aut male intellectas, osten-
 dit, atque accurate non modo exami-
 navit, an reipsa ab Authoribus, qui-
 bus adscribuntur, fuerint traditæ, sed
 etiam an sint veræ vel falsæ.

Confutabat etiam Baronius, edito
 libro, cui titulus: *SS. Augustini & Tho-
 mæ vera mens de libertate humana &c.* duos
 Theophili libellos, æque ac P. Annati
 opusculum sub nomine *Philadelphi* edi-
 tum. Scripsit etiam apologiam pro
 sacra Congregatione Indicis contra Pe-
 tri a Valleclausa Jesuitæ famosum li-
 bellum *de immunitate Auctorum Cyriaco-*
rum. Plura etiam scripsit contra Lau-
 noium, aliosque. VIII. Vincentius
 Contenson ex eodem Ordine edidit ce-
 lebrem suam Theologiam mentis &
 Cordis. IX. Licinius a S. Scholastica
 Carmelita, prælo subjecit opusculum
 de

Vid. supra
l. 205. §. 64.
pag. 192.

de scientiis rite aquirendis, congrega-
 siones duas Teoduli cum Teopisto circa
 controversias præsentis Parisiensis Fa-
 cultatis Theologicæ, justitiam Christia-
 nam: Expositionem summæ D. Thomæ,
 specimen infidelitatis Jansenistarum in
 vertendis S. Patribus, Expositionem
 Cantici canticorum, & Theologiæ My-
 sticæ S. Dionysii Areopagitæ, Trium-
 phum veritatis contra Pseudo-Syno-
 dum Calvinistarum Juliodunensem præ-
 ter plurima alia opuscula Ascetica,
 Sanctorum vitas, & orationes funebres.

Sæc. XVII.
 A. C. 1674.

§. CIII.

*Petri Musæi obitus, opera, ac in-
 felix ejus studium in uniendis
 Calvinistis.*

Inter ceteros Protestantium Scriptores
 hoc anno denatos primum, separa-
 tumque locum vendicamus Petro Mu-
 sæo Lutherano Theologiæ Professore
 Rintelensi, eoquod in famoso Casseleni
 colloquio, ubi de unione Calvinista-
 rum cum Lutheranis agebatur, dispu-
 tans, nominis sui memoriam multis
 commendatam, & non paucis exosam
 reddidisset: Habebatur ergo anno
 Christi millesimo sexcentesimo sexage-
 simo primo die prima Julii & sequenti-
 bus auctoritate & mandato Guilielmi
 Hassiæ

Acta Coll. Cass. Heidegg. manud. in viam conc. Protest. Epist. Rintel. Facult. Eccl. Chemnit. defens. Diest. Diss. de lite Esac. Rel. Ev.